

ION-LIST

LETO VI

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO SREDO

ŠTEV. 15

OD RUSOV IN LAHOV IN ŽOGIE OKROGLIE

Oko moje kurje deževje najavlja,
kar — kljub bolečinam — v veselje me spravlja.
Trenutno namakam v sol svetega Roka
noge in to pišem na listič iz bloka:

Odkar je šel v Rusiji Stalin po gobe,
gre tamkaj, kot kaže, vse nekam narobe.
Zdravnike iz temnih so celic spustili,
Višinskega govori vse so bolj mili;
in, če se pogleda tja dol na Korejo,
še tam zlezla stvar na zeleno bo vejo.
Vendar, ker modrosti previdnost je mati,
kljub temu ni Rusom še nič verovati...

Cetudi v Italiji ni več Benita,
vseeno vsa v črno je srajco zavita.
Z uradnim ukrepom kolajne za klanje
so si pridobile spet staro priznanje.
Ne, starim fašistom se tam ni nič bati,
dokler bo voditelj levice Togliatti!
Za Trst se borijo po stari navadi,
do njega z intrigo prišli bi spet radi.
Sicer pa poznal bi rad tistega osla,
ki hotel od nas bi tja, kjer je brez posla
na cesti pretežni del delovne sile;
brez nade, da bi se stvari obrnile...

Se nekaj vrstic iz domačega loga:
afera je spet tu iz športnega kroga!
Se ene ni konec, že druga zagleda
dan beli, in vedno okoli Odreda!
Kako se je tale zadeva začela?
Klančičar in Gajšek sta skup priletela.
Je faul? Ni faul?, to zdaj je vprašanje,
ki se spremenilo že v bojno je stanje.
Vse to je »ta veliko žehto« sročilo,
že pere se umazano športno perilo.
Kako to končalo bo, mene ne briga,
o športu ne vem nič, ne vem kaj je liga.
Le to še iz šolskih klopi mi je znano,
da šport je: mens sana in corpore sano.
In dokler do tega naš fusbal ne pride,
boš videl na tekmah polomljene glide...

Sol svetega Roka mi je pomagala:
brez kurje nadloge so moja stopala.
Skozi okno pa vidim: na zemljo dež pada,
zelena je njiva, zelena livada.
In radosten vzklik mi prileze iz duše:
»Kot kaže, se letos ni bati nam suše!«

VENDAR ENKRAT SOGLASNOST V OZN:

OBE STRANKI:

V VPRAŠANJU RAZOROŽITVE NAJ PRIDE VSAK NA POL
POTI DRUGEMU NAPROTI...!

Hamlet v sekretariatu O/N

Očetov duh: »In tistih se ne pozabi varovati, moj sin, ki vlivajo svojim bližnjim strup v uho...«

Nekaj resničnih

NA ČESKO-SLOVASKEM SO REŠILI PROBLEM:

Iz Prage poročajo »Tote-mu listu«: Na Češkoslovaškem so rešili grozečo prehrabeno krizo. Del živilskih nakaznic za meso in moko so razveljavili, na preostali del pa dobijo delavci samo polovico toliko nakaznic. Te potem lahko po mili volji uporabijo za stenografske beležke ali za kurjenje peči, lahko pa tudi za druge cilje skupnosti.

Nekateri so svojo patriotsko zavest in predanost kominformistični partiji izrazili na ta način, da so na hrbtni strani preostalih živilskih nakaznic napisali pozdravne brzojavke Kremlju.

ZASLUGA RUSKIH STROKOVNJAKOV

Ko je Rákosi rabil novih vojakov proti Jugoslaviji, je pred vhodi v porodnišnice dal obesiti parolo: »Zeni roditi je dolžnost, dekletu pa čast!«. Izgleda, da je to s pomočjo sovjetskih strokovnjakov že dovolj uspelo.

Sedaj pa rabi denar, pa je izdal uredbo: »Taksa za ločitev zakona se zviša od 1500 na 4000 forintov.« To pa zaradi tega, ker se je v zadnjih letih ločilo izredno mnogo zakonskih parov. Razumljivo, spet po zaslugi sovjetskih strokovnjakov.

KO PADE JABOLKO DALEČ OD DREVEŠA

To velja seveda za bivšega madžarskega pravosodnega ministra Décsi Julija. Njegov oče je bil pošten vrvar, sin pa, izgleda, je ta poklic popolnoma

drugače razumel... V Monostu, kjer je rojen, pravijo, da je od družine Décsi samo eden od štirih otrok postal pošten človek, vsi ostali pa so — vrvarji, čeprav ne takšni kot je bil oče.

PETLETNI USPEHI V STALINSKEM STILU
Tam, kjer so birokratski planski uradi duša in srce gospodarstva dežele, lahko brez vseh težav s številkami dokažejo, kdaj so prišli iz socializma v komunizem Stalinovega tipa. To so tudi na Madžarskem dokazali. Gre za industrijsko proizvodnjo, kjer stvar v številkah izgleda takole: 1950. leta 135,6, leta 1952 pa 123,6. Zivele torej izkušnje bratske Sovjetske zveze!

Volitve

in prometni znaki v Italiji

V Italiji je vloženih 74 volilnih znakov raznih strank, ki bodo nastopile pri bodočih volitvah s svojimi kandidati.

»O porco maledetto, kakšna nova stranka pa je zopet to?«

ZRTEV POKLICA

»...sedaj pa mi naštejte še nekaj poklicnih bolezni!«
»Zastrupljenje s svin-cem. Na tem boleha jo predvsem rudarji v svinčenih rudnikih. Potem prelom kosti, sploščen nos, fraktura lobanje, zmečani možgani. Na tem boleha jo predvsem poslanci v parlamentu, si-gnor dottore!«
»Molto bene, samo nekaj ste še pozabili omeniti...«
»Aha, neredna stolica zaradi dolgega sedenja!«

ATOMSKI POIZKUSI

Povprečni Američan: »Prava reč ti poizkusi z atomsko bombo v Las Vegasu in Nevadi! V New Yorku naj pokažejo!«

LAŽNA VREMENSKA NAPOVED

(Meteorologu Tresku)

V rimah blisk in treski
Jojme, kakšna ihtal
Zdi se, da nevihta
divja bo besnela!
A čez nekaj hipov
zopet se izkaže,
da napoved laže.
Dalje spi, marel!
Tresla se je gora,
a rodila miš!
Ni bilo nevihte,
bil samó je piš!

dem

Stef Bezljaj:

Reklamna apoteoza

Reklama, bodi tisočkrat prekleta!
Ti v kamne si mi žolč izpremenila,
požrla živce, lirske kri izpila,
prekleta bodi, tisočkrat prekleta!
Kot mōra si. Ni moči ti zbežati,
povsod zvestó nas spremljaš kakor senca,
muk Sizifovih vražja konkurence!
Pojo ti slavo dnevni inserati,
napisi neonski ti v čast gorijo.
še radio ti čast in hvalo vpije
in vpleta te med nežne melodije
— čeprav se v grobu klasiki vrtijo!
Se pri dojenčku, ki zloguje: ma-ma,
nihče ne ve, zakaj vrti Jeziček,
morda reklamo dela za voziček,
morda ne vpije: ma-ma, temveč: Na-ma?
In, prosim, zvezde, ki jih občuduje
poet — kdo ve, če niso le reklama,
morda pa z njimi z lune, sonca Na-ma
k nakupu kupce z Marsa zapeljuje?
(Za to reklamno zvezdno teorijo
nam govorijo vsa izkustva naša:
mar zvezda ne mežika in ugaša
kot neonska reklama z garancijo?)
Grmenje, ki ga ob nevihti čuješ,
ni znak samó razsajanja narave,
lahko je nov reklamni trik uprave:
»Potrošnik! Kje orehe nakupuješ?«
O čem naj pojem, da ne bo reklama?
O zapeljivih ustnicah dekleta?
Se te sam ruž so (prima kvaliteta!),
s tem hvalili bi izdelke tvrdke »Krama!«
Mar naj opevam njeno polt prebelo?
Vsak bralec pesmi bil bi v dilemi,
al' hvalo pojem znani »Telnt Bell« kremi,
al' »Pour vous« kremo hvalim na debelo.
Reklama, bodi tisočkrat prekleta!
Dovolj si me nervirala, morila,
požrla si mi živce, kri izpila,
ob zid si me pritisnila, poeta.
Predam se ti Po čem pa verz plačujem?
Po šest kovačev? Vraga to ni malo!
Če dovoliš, še jaz ti pel bom hvalo,
saj menda tudi z liriko kupčujem?
Reklama, bodi mi blagoslovljena!
(Po šest kovačev — kot sva se zmenila —
reklamne stroške kupcem boš pribila!)
Reklama, bodi hvaljena, češčena!

A N E K D O T E

STO IN TISOČ

Leo Slezak je bil tenor, sicer ne tako slaven kot Caruso, zato pa bolj odrezav. Iz Dresdena je dobil nekoč od direktorja opere brzojav:

»Torek zvečer. Tannhäuser. Sto mark. Tisoč pozdravov. Tvoj...«

Slezak je nemudoma odgovoril:

»Torek zvečer. Tannhäuser. Tisoč mark. Sto pozdravov. Tvoj...«

SODOBEN PREDLOG

George Washington, prvi predsednik ZDA, sploh ni imel smisla za humor. Sam enkrat v svojem življenju, pravijo, da se je pošalil in sicer takrat, ko so nekoč med razpravo v ameriškem kongresu predlagali, da število redne vojske ne sme nikoli prekočati 3000.

— Se strinjam, — je tedaj dejal Washington, — samo pod pogojem, če dobimo garancije, da nobena sovražna država ne bo imela več vojakov kot 2000...

RIZIKO

Thomas Moore, znan po primku Morus, je bil angleški državnik, filozof in

humorist. Zaradi spora s kraljem, ga je ta dal obglaviti.

Ko je še sedel v ječi, so mu poslali brivca, da bi ga obril. Morus pa je poslal brivca nazaj s sporočilom:

»S kraljem se pravdam in pravda gre za mojo glavo! Dokler ne vem, kdo bo proces dobil, ne riskiram zanjo niiti ficks!«

MICHELANGELOVO MASČEVANJE

Ko je Michelangelo slikal v sikstinski kapeli v Rimu »Poslednjo sodbo«, je proti njemu mnogo intrigiral kardinal Biagio Martinelli. Michelangelo ga je jezen naslikal kot karikaturu z velikanskim trebuhom in oslovskimi ušesi med izgubljenimi dušami v peklju.

Ves besen je Martinelli pridrvel nad Michelangela in zahteval, da ga takoj zbršče, sicer se bo šel pritožiti papežu. Slavni umetnik pa mu je odgovoril:

»Če bi bili vsaj v vceah, bi imeli še kakšne izgleda, da pridete v nebasa. Iz pekla vam pa tudi sam papež ne more pomagati...!«

POGUM

Leptotica izbira med kandidati za ljubimca:

»Nič primernege ne najdem. Zdi se mi, da sem zašla med same bojazljivce. Zelim si pogumnega, izredno pogumnega moža!«

Pa se oglasi neki možiček:

»Potem vzemite mene! Ze pri petih trgovskih podjetjih sem vzel kredit!«

Se ena ideja iz vrst naših bralcev na temo:

„Le čevlje sodi naj kopitar!“

TEHNIČNE ZANIMIVOSTI

Keopsovo piramido so hoteli postaviti na Jesenih in sicer bi naj to služilo kot generalna za mnogo večji objekt, na katerega se Jeseničani že nekaj let pripravljajo: Vzpenjačo na Mežaklje.

Po najnovejših poročilih pa sta, kot izgleda, oba projekta padla v vodo, ker se je baje 8-letni Zavcarjev Tinče odločil, da bo kar on s svojim otroškim vozičkom začel vzdrževati prapotrebnost zvezo med Jesenimi in vrhom Mežaklje.

PEPA PIŠE JUCI

Draga Juci!

Saj bi se Ti že prej oglašila — pa sem imela toliko dela, da bi naučila poslovedno kmetijske zadruge v Budanjah malo lepšega in priljudnejšega vedenja s strankami. Potem pa v Tolminu! Tam so mi pokazali svoj rešilni avto. Oj ti ljuba kislina Jeral! Pravi, da je čudo moderne zdravstvene tehnike! Bolnika je treba z njim zapeljati samo malo po cestah, pa se nabere v avtu toliko najbolj pristnega domačega cestnega prahu, da mora bolnik takoj okrevati!

Sicer pa so v naših krajih kampaletni! Pri belem dnevu sem srečala zadnjič možaka, kako je hodil s prižgano leščerbo po tolminskih ulicah. »Koga pa iščete?« sem ga vprašala in sem mislila na Studenec pri Ljubljani. »Javno stranišče!« je dejal in šel dalje. In ker ga najbrž še vedno zamašča išče.

Te sedaj prav lepo pozdravlja

Tvoja Pepa.

Z ozirom

na deistva...

...mo vam, dragi farani, sporočam, da jutrišnja procesija za dež iz višjih razlogov odpade!

LJUBLJANSKE

SANJE NATAKARJA

IZ BIVSE »EMONE«

(Po Levstikovem »Ubežnem kralju« predelal -ončl)

Noč je temna, tramvaj škriplje s ceste, tam po pločniku natakari hodi, zgubil službo, zgubil goste zveste, sam, brez posla po Ljubljani blodi. Nima fraka, rokavic, kravate, vse je vzela bančna ustanova, napitnine ni več, dobe zlate, spremljevalca nima pot njegova.

Tja k Emoni zdaj jo revež maha; tam se zdrzne, noče dalje iti, v grehov starih kraj se hoče skriti, hitro vanjo smukne kot zver plaha. Tu je tema, v njej se nič ne giblje, gripo ima, pa se mu malo blede, stol odmakne, nanj ves truden sede, sladki sen pri mizi ga zaziblje.

Dahnejo mu sanje v trudno glavo: »Spet kavarna bivša iz zemlje rase, on pa vlada v njej s častjo in slavo, milostno, prav kot nekdanje čase, streže goste kot se zdi mu mera. Razsvetljeno v steklu lesketaje, mize se vrstijo na vse kraje, a krog miz — nihče ne protestira!

Zdaj začne se bobna ropotanje, prebudi trobent se hrušč pekienski, čuje čas kristalnih se žvenkljanje, z njih pijo pa gostje inozemski. Stopi k njemu šef Narodne banke, ki kavarno hotel je zapreti, klanja se mu: Thank you, Grazie! Danke! zmagan gre z njim MLO preklesti.

Zadonijo spet trobente glasno, glej direktorja — to je pojava, z njim blagajničarka — nje postava goste očara vse. To je prekrasno! Tu tem trem gospoda vsa zavpije: »Vladajte v Emoni večne čase ne skrbite nič za nas — le zase!« V tem šampanjec kar v potokih lije...

Vzdihne v živih sanjah: »Spet kasiram! Oh, podobe gledal sem neznane, da brez službe le okrog španciram!« V sanjah kvišku kot šampanjec plane, hoče k šanku — roke širi, krili — star pljuvalnik votlo zaropote... Tu natakari zruši se in joče. Kot odmev na cesti tramvaj cvili...

»Bogami, kako su ljubazni...«

Mariborska drama je gostovala v Ljubljani v mestnem gledališču. Na ljubljanskem kolodvoru so Mariborčane čakali igralci Mestnega gledališča z velikimi šopki rož. Tisti dopoldan je bil vlak nabito poln z mnogimi športnimi ekipami in delegacijami. Ko so mariborski igralci izstopili, so se mednje pomešale simpatične in mične hrvaške športnice.

Iz ljubljanske skupine je nekdo vzkliknil: »Evo, Mariborčani!«

Nekaj ljubljanskih igralcev in igralk jim je pohitelo naproti in pričelo deliti rože hrvaškim športnicam. Podjetni igralec Polde Dežman je izbral ugodno priliko in pričel zala dekleta objemati in poljubljati. Ves vznemirjen je pripomnil: »Streliš, čedna dekleta imate v mariborskem teatru!«

Mlade hrvaške športnice so bile očarane nad prelepim sprejemom. Ena je vzdihnila in dejala: »Bogami, kako so ljubazni ovi Slovenci!«

Metka Bučarjeva, ki pa se ji je vse to zdelo sumljivo, je vprašala nekega mariborskega igralca: »Spadajo te deklice k vam?« In ko je ta odkimal, je nastala tragikomična situacija. Vendar se je Metka takoj znašla in zavpila: Cviječe natrag!

To je bila ta znamenita fiz-kulturna pomota, ki pa se je bo — vsaj Polde Dežman vedno z veseljem srcem spominjal.

Reševalcu stanovanjskega problema v »Ljubljanskem dnevniku«

Zrno do zrna pogača, članek za člankom — stanovanjska palača! —ečko

ZVESTEMU CUVAJU

Besedinih »besedovalcev«

Pod zlogom »ov se skrivaš, zagonetnik, uslužnostni Minattijev odvetnik. A zdi se, v tvojem psevdonimčku -ov, le ena črka manjka, pa boš -hov! In ko boš, kužek, stražil tuje rime, morda njih slava se še tebe prime? dem

METROPOLA — PROVINCA

(Kulturni odnosi)

Izjavlja pokroviteljsko kulturni as, ko po pomoči kdaj zaide v našo »vas«: »In vendar všeč mi! naša je provinca, tu pristnega se vsaj nalokam vinca!«

Škriantek poje, žvrgoli

Mož na lestvici: »Ti, mati, nikar se ne viika, v mojo kategorizacijo umetnosti! Kako je že dejal Arhimed: Noli tangere. !«

Potem, ko sem skozi nezavarovano okno padel skoraj v klet celjskega mestnega gledališča, je začelo po ulicah tako pokati, kot kje na Koreji. Najprej sem se na moč prestrašil, potem pa sem si domislil, da je to celjska mladina, ki zganja takšen hrup s pasjimi bombicami ter raketami, ki so sedaj pri nas prišle v modo in s katerimi nas tako izdatno zalaga podjetje »Jelen«. Vse to me je tako razjezilo, da sem sklenil pri priliki odpotovati v Pilštajn. V Pilštajnu so brž izvedeli, da jih je prišel obiskat Cefizelj, zato so se stari in mladi zbrali okoli mene in mi nasuli v torbo vse polno novic. Povedali so mi, da imajo v Pilštajnu takšne strokovnjake, ki že nekaj let obnavljajo sadno sušilnico, toda do danes je še niso obnovili. Potem so se mi potožili, da še stoletni starci ne pomnijo, da bi v Pilštajnu kdaj točili pivo. »No,« sem jih potolažil, »ko vas bom prihodnjič obiskal, bom prinesel s seboj nekaj sodčkov te pijače«. Vrli Pilštajncani so bili tako veseli, da so takoj znižali svoj proračun za vino, obenem pa so mi zastavili težko uganko.

»Zakaj so bili udeleženci nedavnega množičnega sestanka tako presenečeni?« so me vprašali.

Ugibal sem, ugibal, ker pa nisem ničesar uganil, je eden od njih pristopil k meni in mi šepnil na uho: »Zato, ker je neki občinski odbornik prišel trezen na sestanek.«

GENIALEN IZUM

Naš specialni dopisnik za medplanetarne probleme nam je sporočil, da so na Marsu iznašli aparaturo, ki sama opravlja vse pisarniške posle: sprejema stranke, rešuje prošnje, odgovarja na dopise in ostalo.

Toti list je sklenil nabaviti to aparaturo nekaterim uslužbencem na pristojnih mestih v Krškem, ker bodo potem morda upravičenci do otroških doklad vendarle v glednem času prišli do svojih pravic!

ZAKAJ — ZATO!

— Kaj praviš na to kulturno potrebo: prodajalna Kmetijske zadruge v Suhorju že tri tedne nima na zalogi vžigalci!

— Hja, zato pa tam okoli že tudi tri tedne ni bilo nobenega požara!

Tokrat se smeje Francija

Narod se vsak rad po svoje nasmeje,
enim je hladno, kar druge ogreje!
Šarma, ljubezni, norosti izbor,
tak se nam kaže — francoski humor!

— Draga moja, če že jaz surrealistično slikam, — lepo te prosim, vsaj ti nikar surrealistično ne kuhaj!

Zgodba brez besed.

»Oprosti, draga, da sem se na zemlji zamudil. Toda niso mogli najti tako naglo nobenega zdravnikar!«

»Ali se ti ne zdi, da ta bolnik le nekoliko preveč razvaja svojo bolničarko?«

»Gospod predavatelj, poslušalci vprašujejo, če znate morda igrati šnopsl v štirih...?«

»Pišimo torej, gospodična: Na vaš cenjeni dopis z dnem... vam sporočamo...«

FAKIRJI

Na vzhodu..

Na zahodu..

Prvi poljub

Skrujavi PEGAZ

VPRAŠANJE

Smo v naših filmskih kritikah
zadeli cilje prave,
ko tolkli film smo po nogah
in šli kar mimo — glave?
—čeko

Razlika

Kakšna razlika je med književnikom, ki je član Društva književnikov, in književnikom, ki ni član društva?

Drugemu se godi mnogo boljše!

Kako to?

Ker mu ni treba plačevati dveh odstotkov od svojih honorarjev društvu.

GLEDALISKA

»Nikar mi ne govori, da sem tvoja prva ljubezen! Kaj pa režiser, inspicient, dirigent...?«

»Prva dva sta bila samo poskušnja, dirigent general-ka, no, ti boš pa moja uspela premiera!«

»Kaj pa tisti, s katerim si bila sinoči v kavarni?«

»Ta pa še dolgo ne pride v poštev, ker ima šele svojih abonma D!«

Brencelj:

POET RAZMISLJA

Pa kaj je to,
pa kaj je to,
da v duši moj
je tak tesnó?

Pa kaj je to,
pa kaj je to,
da v srcu mojem
je tak hudó?

Odgovor:

Najbrž bo to,
najbrž bo to,
da v tvoji glavi
je tak praznó!

MILANU JAVORJU, 7 DNI

Milan, glej, priznanje sem zaslužil,
ker sem v Mariboru enega odkril,
ki ti ni za psevdonom še služil,
pa še ta se šele — včeraj je rodil!

Toti slovenski pravopis

Terenski odbor PLZ Maribor-nepovemokje je poslal tale dopis: »Tovariš N. N.! Za izboljšanje dela vodiš HPLZ ste odredili pohajanje na tečaj HPLZ!«

V pozivu žal ni nikjer napisano, če tistemu, ki je ta poziv napisal, tudi pohaja znanje slovenskega jezika.

Se ena cvetka:

»Radi odpovedi tednika Nepovemokaterega Vam sporočamo, da ga še pošiljali in vas prosimo, da ga nevrčate, pač pa da ga pridno prebirate prav vsi člani SD in sicer iz razlago, ker za I. trom. t. j. od 1. I. do 30. marca plača SZS ljubljana od Vas prejetih din 100.— smo knjižili. Cim pa ne mlsite lista po juniju več sprejemati, kar upamo, da se to ne bo zgodilo, ga vrnite in napišite ne sprejmemo. Uprava,«

Mi smo pa mnenja, naj ta uprava raje ustavi list in si za preostalo vknjiženo naročnino raje nemudoma nabavi »Slovenski pravopis!«

Pesem abonenta

(Balada v D-abonmaju)

Jaz sem ubogi abonent,
Talijski glavni konzument
Nas uprava ne spoštuje
mного nam predstav

dolguje
in oblublja: »Kmalu vam odigramo ves program!«
Mesec tak' za mescem teče,
abonent pa nič ne reče.
»Izven« v tednu le igrajo,
nam predstave pa ne dajo.
Ko pa prišlo bo poletje
nas teatrski očetje

bodo vse na kup nagnali
in v vročini nam igrali.
Ka- na hitro in po sili
radi bi se nas znebili.
Toda — jok! Tega smo sili!
Ne pustimo se voditi
več za nos kot slepe miši,
naj nastane red v hiši!
Ce uprava se ne zgane,
naj kar sama v hiši ostane.
Ce tega se ne zaveda,
sama naj teater gleda!

Pametna pogodba

Sklenili štirje modri so poetje,
da se med sabo nič ne bodo klali,
pustili bodo v miru lastno smetje
in raje skupno drugim glave prali.

OBMURSKI FLIKAK

Hura! Obmurskega Flikača smo zopet našli! Ziv je in zdrav, le nekoliko se je zredil od murskosoboskega prahu. Pravi celo, da je prah neprimerno redilnejši, kot pa hrana v nekaterih murskosoboskih menzah — da o cenah skromno molčimo!

Istočasno s to najdbo pa se najprilicneje zahvaljujemo vsem, ki so tako naglo poslali brzojavna sozolja in cvetje ter jim sporočamo, da so se prezagodaj veselili, ker jih bo Flikač tudi v bodoče držal krepko v — šahu!

Piše pa nam naš Flikač takle:

Prav takrat, ko sem se kobacal iz prahu, sem srečal neko zadružnico iz Stare ceste, ki že dalj časa boleha na težki očesni bolezni in jo je ljutomerski zdravnik poslal nekemu specialistu, ki iz skromnosti hoče ostati neimenovan, na pregled v Mursko Soboto. No, ta mož znanosti ji je napisal na listek samo: »Pregled odklanjami!«

Zenica pa, ki je mati šestih otrok, se mi je bridko potožila.

»Mamica,« sem ji dejal, »kaj pa hodite k zdravniku neprilavljeno!«

»Jezus,« je rekla mamica, »kaj bi morala iti k spovedi?«

»Tisto ne — le če bi imeli s seboj v cekru domačih klobas ali pa pletenko ljutomercana, pa bi bilo vse drugače...«

JOJ, KAM BI DAL?

(Kam s spomenikom Stefanu Kovaču v Murski Soboti?)

Prav vse je nared in denar je že zbran, le prostor, kjer naj bi stal — ta je neznan! Pred bolnico eden, a drugi pred grad. h kanalu bi tretji ga zopet dal rad! No, glejmo, da funkcionarjev preklanje ne bo spomenik ostal več in le — zanje...

MAJHNA ZAMUDA

pri otvoritvi Mariborske Narodne galerije

Leta 1989 naprej, tovariši! Kako to, da vas je tako malo?

Upodabljači umetniki: »Vsi drugi so že med blaženimi — sama sva ostala! Pa saj ni čudno — ko so se obnovitvena dela začela že v prvi polovici tega stoletja...«

Mariborske

POMEŠANE VESTI

kazal zelo lep napredek. Lokali so bili nabito polni in razpoloženje na višku.

Partizanska cesta v Mariboru je gotovo med najlepšimi v mestu.

Osmrtica: Naš zvesti sodelavec Jaka Dlakocepec je tragično preminil v trenutku ko je prebral v Mariboru naslednji napis: »Elektrocenter«, Aleksandrova cesta 2.

hota ksokt, kak je tota Efa, habi caus gnuh, majnarzöll! hota ksokt.

— Jesastana — zegns — takšni so, te monspilda te farfliksten! Pa saj jaz tudi iberhaupt sploh nič nisem bla cufridn mitn fülml! Hobi mi denkt, to bo vida zo a šene gšiht, tak ko je bil tisti fülml od hofrota Gajgara, kens ina e erinarn! V toti Efi mitn paradajs pa rajn nič ni blo zo šenes drin, majnadraj!

— I hobe šo ksokt! Rajn nobeniga hofrota, al pa venigstens kakšnega erchercka al pa barona ni blo noter v totem fülmlu — nur di holbnakath luda...

— Und te oltu knohn — vi iner Froncl ksokt hot, göl? Ha — ja! Jojolo! Ols šene is bekl! Zdaj, ko še tudi tiste cajtunge z Graca več ne pridejo — no tisti Stajraploti, zaj že ibahaupt nič nena ne vemo, če se je ki ker erchercock oženo, ali pa če je kakšni ekskajzar dobo kakšnega pamža, al či je bla kakšna ekstra fajn hercoglih ferlobunga. To je blo tam noter vse tak vunddašen pešrajbano, da nikol tega.

— Na — zegns! Tes is jo! Azo i hobe šo ksokt, esterajhiš fülma nena grem nobeniga več gledat, tak se mi je totj fržmagal. Am alavenigstens pa mit maj oltu — da se mi še neki bol ne frderba, tes luda, tes plede...!

RIBJI DACHAU

Naš akvarij dobiva ribe tudi direktno iz morja. Tam doli na morju objubljaajo ribiči ribicam, rakom, zvezdicam, ježkom itd. vse mogoče ugodnosti, ki jih bodo imeli v najlepšem, najmodernejšem, največjem akvariju v Mariboru. Uboge živalice se dajo premamiti, se pustijo uloviti in prepeljati v Maribor.

Tu jih denejo v akvarije in — in čez nekaj dni ni ne duha ne sluha več o njih...

Ker pa akvarij še nima krematorija, si pomagajo za zdaj še s pečjo centralne kurlave...

V Mariboru na trgu je kljub večji ponudbi mleka ostala cena še vedno enako visoka.

Zupnik iz Zgornje Kunigunde prevaža vsak dan na kolesu v Maribor dve pletenki mleka in jih tam prodaja po višjih cenah kot je mleko v domačem kraju. (Oprostite, ti dve notici pa že spadata zopet skupaj! — Op. ur.)

UGANKARSKI

KOTICEK

Zakaj so v Mariboru pozimi tako hiteli z gradnjo novega kolodvora, sedaj na pomlad pa dela stojijo?

(Za bode poletu lahko...)

Kaj je dejal neki mariborski zdravnik nekemu flavtistu iz gledališča, ko mu je ta potožil, da mu leta (mož je malo pred upokojitvijo) ne dajo več izvrševati poklica zaradi napora pri pihanju v flauto.

(Če verjamete ali ne...)

GOSTINSKA

TOLAZBA

»Oprostite, toda svoj živ dan še nisem jedel bolj trdega mesa kot je ta zrezek!«

»Kaj bi to! Imate še srečo, da niste naročili pečenko!«

SIC TRANSIT ...

(ali po slovensko: Tako se spominjamo naših velikih mož)

General Maister: »Če bi jaz tako varoval Maribor, kakor danes varujejo mojo hišo, no...?«

POMOTA

Doktor: »Šaj sem vam vendar rekel, da mu dajte kisika in ne vodika!«

Bernardovega Mitka so poznali vsi vaščani. Povsod je imel glavno besedo in vedno so ga bila polna usta lastnih junaštev v vaseh sosednje pokrajine, smelih podvigov na medvede in divje svinje, neustrašenem zadržanju v bitkah minule vojne, skratka, Lev — to ime si je nadel sam — je bil na vasi legendarna osebnost.

Toda nekega dne se je pojavila nevarnost, ki ji le ni bil kos. Proti večeru se je popolnoma trezen vrnil iz vaške gostilne domov. Stanoval je pri priletni samski klepetulji Ančki. Imel je majhno sobo, ki mu jo je ta Ančka skrbno čistila in pospravljala, kuhar pa si je na majhnem električnem štedilniku sam. Zato je tudi tistega dne najprej napolnil velik lonec s fižolom, potem pa nalil nanj vode, da se do naslednjega dne dobro namoči. Nato je legel in hitro zaspa.

Pa ne za dolgo. Pred polnočjo ga je zbudilo čudno pokanje. Zazrl se je v okno in temo za njim, napel ušesa, zadržal dih in poslušal. Nič! Smrtna tišina.

Iz uredniškega koša

P. P. Gajevci. Vaše gasilce in gasilce iz Placarovcev združuje hvalevredna zamisel, s skupnimi močmi postaviti gasilski dom. Če se pa ne morejo zediniti v tem, kje naj postavijo ta novi gasilski dom, jim svetujte, naj ga postavijo točno na pol poti med Gajevci in Placarovci. Če pa jim še to ne bo všeč, naj ga postavijo kam v tretjo vas — saj medsebojne nevoščljivosti, ki najbolj gori pri vas, tako ne znajo pogasiti. Kaj drugega pa gori tudi kje drugje!

Kunigunda:

Kora za velja!

Položil je glavo nazaj na blazino in spet zaspa.

Čez kakih deset minut pa znova:

»Pok, pok-pok-pok, pok.«

Planil je kvišku, se ponovno zazrl v okno, krčevito napel ušesa in poslušal. Celo so mu prepredle potne srage, čutil je razbijanje srca — toda nič, grobna tišina! Spet se je zakopal v odeje in zaspa.

Minilo je pol ure in Lev je že pošteno smrčal, ko se je znova sprožilo:

»Pok-pok-pok-pok...«

Lev je bliskovito skočil na noge in nervozno snel s kljuke nabito lovsko puško. Napel jo je, se naslonil na omaro in jo nameril v smeri okna.

»Ze nekaj dni se mi je zdelo, da nameravajo nekaj z menoj! Zda vem, zakaj so me danes v gostilni oni bratje Jerkiči tako čudno gledali! Toda — ne bodo me! Postrelil jih bom kot zajce!«

In stal je z napeto pu-

J. V. Jurij ob Pesnici. Pišete, da je traktor kmetijske delovne zadruga v tako slabem stanju, da se med oranjem ustavi kar sredi njive. In temu se še čudite? Zamislite si samo, če bi vi morali potem, ko ste se vozili dan na dan na razna privatna pota, na veselice, kino predstave in podobno, nenadoma opravljati tako vsakdanja dela, kot je to oranje polja! No, in kar je za vas prav — ali je za traktor narobe?

STROKOVNJAK

»Pomisli, sedaj skočim že šest metrov v daljino!«

»Vraga! Koliko pa v širino?«

ško ob omari celo uro, da ga je vse bolelo. Toda smrtne tišine niti v sobi niti zunaj ni pretrgalo nič. Zato se je oprezno počasi umaknil v posteljo. Puško pa je obdržal v roki in dolgo ni zadremal.

Ko ga je naposled le premagal spanec, se je spet utrgalo:

»Pok-pok-pok-pok...«

Lev je kot vzmet s puško v roki planil s postelje in na vse grič obupano zakričal: »Roke kvišku, sicer streljam! Streljam!«

In res je v temi nekaj zaškripalo in se streslo. V sosednji sobi je Levov krik namreč vrgel s postelje Ančko: »Ježeš, ježeš... Na Leva so se spravili!... Marija, mati božja — varuj ga. Ježeš, ježeš...«

Lev, ki ni vedel, da je škripanje povzročila Ančka, je še bolj zarjul: »Ne boste me! Roke kvišku! Streljam!!!«

In je dvakrat ustrelil proti oknu. Sipe so zacingljale, Ančka je zajavkala, vaščane je vrglo na noge, Lev pa je ostal napet kot fičafaj na mestu, s katerega se ni premaknil vse do svita. Sele tedaj je pregledal položaj, ugotovil, da so se napadalci prestrašili in pobegnili — ter odšel vaščanom pripovedovat, kako junaško je malopridneže nagnal.

Medtem pa je Ančka pospravljala Levovo sobo. Ravno je stopila na stol, da bi pobrisala prašni okvir slike na zidu, ko se je znova sprožilo:

»Pok-pok-pok-pok...«

Zgrmela je s stola in zatulila: »Na pomoč! Ježeš, ježeš... Na pomoč!...«

Ker pa ni hotelo biti od nikjer nikogar, se je čez kake pol ure le dvignila in umikajoč se iz sobe slučajno pogledala za omaro. Takrat pa, ko da bi hotela počiti: »Ha-ha-ha-ha...«

Kot nora je oddirjala k sosedovim: »Ha, Lev je celo noč rogovillil, celo streljal je in spravil pokonci vso vas! Pa veste, kaj je bilo! Zvečer je namočil fižol, ki se je do polnoči tako napil, da je začel padati iz lonca na tla:

Pok-pok-pok-pok...«

SLADKO VINCE PITI...

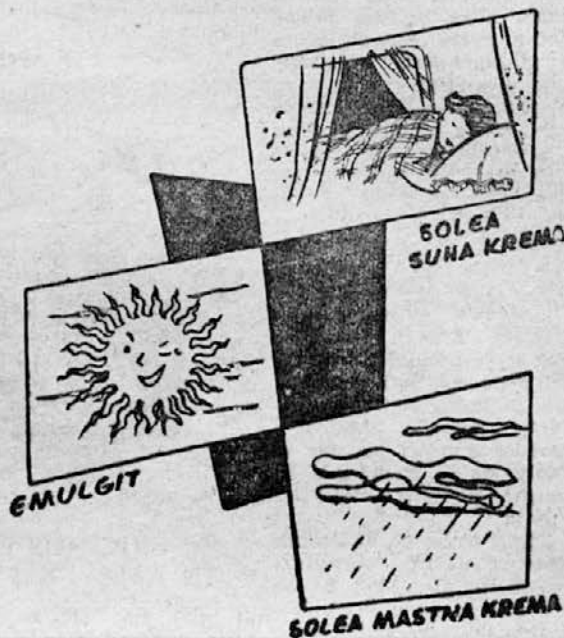
»Sladko vince piti, to me veseli, kaj odbor naj dela, to me ne skrbi...«

... tako si baje prepeva predsednik občinskega ljudskega odbora v Ščavnici, ko pride pijan na sestanek. Na neki zadnji odborovi seji mu je zmanjkalo celo potrpljenja, pa se je preselil v bližnjo gostilno in tam ob litru sam nadaljeval sejo. Ščavničani, čestitamo!

TOČNO...

Iz pridige našega prečastitega gospoda: Dragi moji verniki, mi, duhovniki smo posredovalci med bogom in vami. Mi moramo skrbeti, da se bo vam, predragi farani, na onem svetu dobro godilo, nam pa na tem!

ZLATOROGOVA

VAM OHRANI VAŠO KOŽO

Pomladanske novosti

si oglejte v poslovalnicah trgovskega podjetja »ZARJA« v Mariboru, kjer boste našli vse za spomladansko sezono v največji izbiri!

DEZELANI,

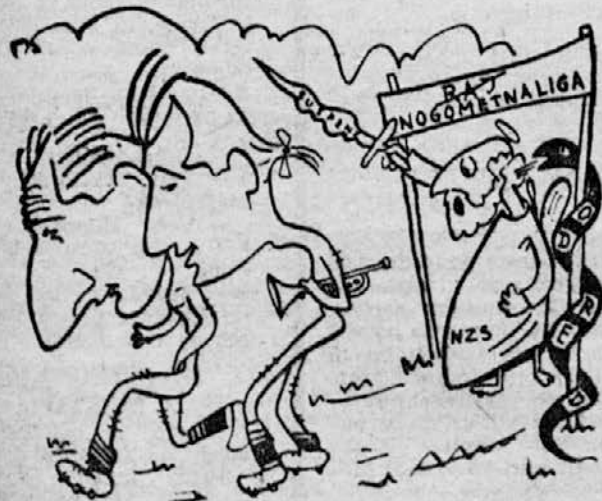
kadar pridete v Maribor na trg, v urade in po opravkih, ne pozabite zaviti še v trgovino

„POHORC“

veleblagovnico trg. podj. »ZARJA« v Gosposki ulici 10 (bivši Macun), kjer najdete največjo izbiro vsega, kar potrebujete!

SVETOPISEMSKA INACICA

„Afero Gajšek“

Nekoč pregnal je Adama in Evo iz raja takozvan izvirni greh. Vprašujejo ljudje se nogometni, če »izviren« tokrat res je pri teh dveh?

TRIJE VEC ALI MANJ

Po mnenju Radia Ljubljana ima Klančičar zlomljeno stopalo, medtem ko so zdravniki Klančičarju že sneli mavco z noge. Radio Ljubljana torej medicinsko ni podkovan, kar se vidi tudi iz tega, da ni opazil nove bolezni Nogometne zveze Slovenije, to je gluhonemost, kombinirano z apatijo.

Lani smo z Odredom na vsak način hoteli prodreti v prvo zvezno ligo. Ko do tega ni prišlo, smo se vsi slovenski športniki skoraj jokali od žalosti. Odredovi igralci pa so se jokali zaradi tega, ker — kot se piše — niso prejeli vsak po eno obleko, čevlje in 50.000 dinarjev. Eni in drugi pa smo se že potolažili, mi zaradi tega, ker nas je komisija, ki je zadevo Proleter-Odred raziskala, blamirala. Odredovi igralci pa, ker so videli, da se da tudi v II. zvezni ligi kršiti amaterska pravila.

Edina sreča, da ni Branik reprezentativni slovenski nogometni klub, ker ne bo sramota, če bo v hrvatsko-slovenski ligi izgubil tekme brez treh suspendiranih najboljših igralcev.

NERODNA ZADEVA

Gligrorič je zmagal na šahovskem turnirju v Mar del Plati. Velemojster Najdorf, eden kandidatov za svetovnega prvaka, je bil na tem turnirju drugi. Predsednik Mednarodne šahovske federacije Roguard, ki je bil proti temu, da bi Gligrorič igral na turnirju kandidatov za svetovnega prvaka, je najbrž v hudi stiski. Da bi ostal na čelu in pravičen, bo gotovo predlagal, da Gligrorič sicer ne igra na omenjenem turnirju, da pa se mu prizna eno mesto pred Najdorffom. Nevarno je, da postane Roguard kominformovec.

VSE ZA ZDRAV SPORT

Nogometaša zagrebške Lokomotive Hmelino, je »kaprala« beograjski Partizan, dasi ne bo mogel tamkaj zaradi prestopa igrati štiri mesece. Od tega bosta imela škodo ne le Lokomotiva in igralec sam, ki ne bo mogel nastopati, temveč tudi naša državna reprezentanca, ki je na njega računala.

Izgleda, da računajo »kaprajoči« na izumiranje države in spoštujejo le zakon ponudbe in povpraševanja.

BRANIKOVO MOŠTVO v Ljubljani

V očeh enih prenapetežev

V očeh drugih prenapetežev

RICINUS IN AMATERSTVO

Partizan, Crvena zvezda, BSK, Hajduk, Lokomotiva in Vardar so zadnje soboto, nedeljo in ponedeljek odigrali v inozemstvu 12 tekem; 3 tekme so dobili, 3 igrali neodločeno in 6 tekem izgubili. Razlika v golih je bila 34:20 v našo škodo. Igrali so s klubi civilne policije in drugih neznancev.

Ti slabi rezultati so posledica slabe prebave. Slavní srednjeveški zdravnik Paracelsus je dejal, da je lahko vsaka stvar strup, če je servirana v preobilni dozi. Naši klubi sicer nimajo inozemskega zaprtja, toda potreben bi bil vse.

Škodo igrali so s klubi civilne policije in drugih neznancev. Ti slabi rezultati so posledica slabe prebave. Slavní srednjeveški zdravnik Paracelsus je dejal, da je lahko vsaka stvar strup, če je servirana v preobilni dozi. Naši klubi sicer nimajo inozemskega zaprtja, toda potreben bi bil vse.

kakor en dober ricinus. Nogometne zveze Jugoslavije. Partizan je od 1. januarja t. l. odigral v inozemstvu 13 tekem. Naši športniki se zanimajo v športnem uredništvu Totege lista za poklice Partizanovih nogometašev. Izgleda, da nimamo le v matematiki imaginarnih števil, ampak tudi v športu imaginarne službe.

SPORTNA STAVA

Oni, ki so bili proti športni stavi, so dosegli nasprotni učinek. Ker je bila odločitev o uvedbi športne stave odložena, so ljudje že sedaj začeli stavljati, ali bo športna stava prodrla ali ne.

SPORTNIK

• Pomislil zadnjič ko sem prišel domov, sem zalotil v stancvanju vlomilca. •

• Ali je zbežal? •

• Seveda takoj ko me je zagledal! •

• Pa si ga ujel? •

• In še kako. Do konca ulice sem ga pustil, že sto metrov za seboj čeprav je baraba imel skoraj petdeset metrov »fora« v začetku! •

ZELO DOBER VIC:

Gost zahteva nenko kuhano jajce. Natakarnu ga prinesejo toda ta ves lezen zavpije.

• Natakarnu to jajce smrdi! •

• Oprostite, pravi natakarnu, gotovo je kokoš v nekaj stopila. •

OPRAVIČILO

• In ti, tepec, si greš umivati noge v hladni vodi?! •

• Brez skrbi! Imam nogavice na nogah! •

Nande Bula:

N'mau čez izaro

Oni dan sta se pri celovškem zmagu srečala bivši SA Standartenführer Steinauer in Herr Metnitz. Pa je potožil ubogi Steinauer:

• Genosse, kakšne čase smo doživeli! To, kar nam je bilo nekoč v čast, nam je danes v sramoto. Sreče me boli, ker moram tožiti socialistični list Die Neue Zeit, ker je napisal o meni, da sem nacifašist... •

• Ja, ja, lieba Kamerad, ta schon so... Jaz nisem nič na boljšem, ker prav tako tožim Slovenski vestnik zaradi klevetanja, da sem med vojno pobijal partizane... •

• Meni je pri tem tako kot tistemu doktorju, ki je moral tajiti svojo diplomu, če je hotel, da je lahko živel... •

• No ja, kdor nas pozna, ta bo takoj vedel, da sva to storila samo v sili. Mi dva sva vedno na istem: sva bila za časa führungersva danes... •

• Samo Herr Gott naj vas ju varuje, da ne bova še v bodoče na istem. Ta ljudje govorijo, da vi kmalu več ne boste tožili, temveč — obtožene! •

Rusi Bepo:

iz Goriske

Don Stanič iz uredništva emigrantskega »Katoliškega glasa« je bil ves srečen, ko je na travniku, prav daleč od Gorice, zagledal košček svojega slavnega časopisa. Toplo mu je postalo pri srcu in hvaležno je uprl svoje oči proti nebu ter ginjen zašepetal.

• Vidiš, oče tukaj imaš dokaz, da je mogoče najti povsod v božjem stvarstvu sledove krščanstva... •

Stavka ni utegnil dokončati, ker mu je isti hip spodrsnilo na mehki prilogi dokaza razširjenosti krščanstva.

Pravijo, da bo odslej pisal članke samo še za tiste kristjane, ki kupujejo toaletni papir s krščanskim napisom. Ne pozabite, kristjani, da predvsem ste — Italijani!

RAZLOG

— Teta, zakaj pa ti ni maš otrok?

— Veš, Milanček, zato, ker mi jih štokrlja ni pri nesla.

— Seveda, če boš čakala na štokrljo, potem jih pa res ne boš imela!

NAJSREČNEJŠE

MESTO

Katero je naj srečnejše mesto na zemeljski obli?

Brez dvoma Slovenj Gradec, ker ne premore niti enega — odvetnika!

toti NATEČAJ ŠPORTNEGA ZNAČAJA

Ker tekme preteklo nedeljo zaradi splosne žalosti niso bile odigrane, v četrtek pa so bile od teh preloženih tekem na sporedu samo tri iz zvezne lige, ni bilo mogoče izvesti žrebanja V Totege natečaja športnega značaja. Pač pa objavljamo danes naslednjih 12 novih tekem, katerih rezultate naj naši bralci skušajo rešiti narobe.

ODREZEK števil 6 za tekme 19. aprila

Maribor: ZELEZNICAR—KLADIVAR
Dolnja Lendava: NAFTA—MURA
Ptuj: DRAVA—KOVINAR (Maribor)
Zagreb: METALAC—BRANIK
Šibenik: ŠIBENIK—RUDAR
Osijek: PROLETER—ZELEZNICAR-L.
Kranj: KOROTAN—IZOLA
Postojna: POSTOJNA—KRIM
Ljubljana: SLOGA—ZELEZNICAR (N. G.)
Beograd: BSK—PARTIZAN
Subotica: SPARTAK—ZAGREB
Zagreb: LOKOMOTIVA—C. ZVEZDA

Primek in ime:

Kraj:

Ulica in hiš št.:

Odslej si bodo nagrado 6000 din razdelili tisti, ki bodo zadel vseh 12 rezultatov narobe, v kolikor jih seveda ne bo več kot 10. V tem slučaju bo 10 dobitnikov zopet odločil žreb. Odrezke naj mariborski reševalci oddajo ali vržejo v nabiralnik pri upravi »Totege« do nedelje popoldan, zunaj Maribora pa oddajo v soboto.